

[Ole Bjørn Kraft.]

siges, hvad der ikke kan siges om de Forhandlinger, som det ærede Medlem Hr. Krag hentydede til, at de har haft et fuldstændig normalt Forløb i Tinget. Lovforslaget er af Regeringen blevet forelagt, det er i Tinget blevet behandlet ved en første Behandling, det er derefter blevet sendt i Udvalg, og først i Udvalget har man mellem Partierne optaget Forhandlinger om Lovforslagets Enkeltheder, saaledes som det altid har været Skik. Men det, som man fra konservativ Side under Debatten i Gaar angreb, var netop dette, at Forhandlingerne om de enkelte Lovforslag mellem de tre Partier — af hvilke det ene hidtil ikke havde været Regeringsparti — fandt Sted, inden Lovforslagene blev fremsat, saaledes at det i Forvejen var afgjort, hvilken Skæbne vedkommende Lovforslag skulde have, og saaledes, at den første Behandling, det blev underkastet i Tinget, let blev en ren Formalitet. Derfor er det ikke muligt, saaledes som det ærede Medlem Hr. Krag gjorde, at drage nogen som helst Sammenligning med den Form for Forhandling og Drøftelse, som har fundet Sted med Hensyn til Lovforslaget om Amdsraadvalg, og de Forhandlinger, der nu finder Sted angaaende Kriselovforslagene. Og derfor er det ogsaa ganske urigtigt, naar det ærede Medlem i Dag betegnede det konservative Folkeparti som det tredie Regeringsparti. Hvis man bliver Regeringsparti ved paa normal Vis at indgaa Overenskomst med Regeringen, er det ikke saa forfærdelig vanskeligt at blive det. Nej, man karakteriserer sig selv som Regeringsparti, naar man inden Lovforslagenes Fremsættelse enes med Regeringen om dem og tager Medansvaret for deres Frem sættelse i Tinget. Det er den Situation, det ærede Venstreparti befinder sig i, og det konservative Folkeparti kan være lykkeligt over, at det ikke er Tilfældet for dets Vedkommende.

Naar vi er tilfredse med det foreliggende Lovforslag, er vi det, fordi der derved sikres, at de enkelte Partier faar den Repræsentation i Amdsraadene, som deres Styrke i Vælgerbefolkningen betinger. Det er et Princip, vi har arbejdet og kæmpet for ogsaa ved andre Valglove. Det forbavser os, at det ærede Venstreparti ikke kan tiltræde denne Grundbetragtning, men vi er ikke urolige ved at gennemføre dette Lovforslag. Vi har Tillid til, at Folket, hvis det begaar Fejl, ogsaa i Tidens Løb vil være i Stand til at rette dem, og vi er overbevist om, at der ved Opstilling af Kandidater til Amdsraadene vil blive udvist den nødvendige

Omhu, saaledes at de Mænd, der vælges, vil være i Stand til at varetage de betydningsfulde Opgaver, de faar at beskæftige sig med. Vi nærer ikke den Frygt som det ærede Medlem Hr. Krag for, at de dygtige ikke skal faa deres Chance, vi er overbevist om, at man fra de enkelte Partiers Side til dette Arbejde vil opstille, og Vælgerne vælge, de bedst kvalificerede, og skulde der ske Fejl, har Folket Ansvaret og vil vide at rette dem.

Det ærede Medlem udtalte sin Forbavelse over, at det ikke var lykkedes at naa til Enighed om en indirekte Valgmaade. Det er rigtigt, at der — og det gælder ikke blot det konservative Folkeparti, men utvivlsomt ogsaa Socialdemokratiet og det radikale Venstre — findes Tilhængere af den indirekte Valgmaade. Det er ogsaa muligt, at der, hvis det ærede Medlem Hr. Krag paa et tidligt Tidspunkt var gaaet ind paa Grundprincippet: den retfærdige Repræsentation, saaledes at Partierne blev repræsenteret efter deres Styrke i Vælgerbefolkningen, paa bredere Basis kunde være optaget en Forhandling om indirekte Valg til Amdsraadene, men den Gang var det ærede Medlem ikke sindet hertil, og jeg har ikke set noget Udtryk fra det ærede Partis Side for, at man endnu er sindet at gaa ind paa dette Grundprincip. Naar derfor det ærede Medlem Hr. Krag beklager, at det ikke er sket, kan han selv tage en betydelig Del af Ansvaret derfor; der kan over det ærede Medlems Optræden i denne Sag, ligesom det efterhaanden bliver almindeligt i en Række andre Tilfælde over det ærede Medlems Partis Optræden, skrives Ordene: For sent!

Jørgen Jørgensen: De Ændringer, Landstinget har foretaget i Lovforslaget, siden det var henede, forandrer ikke det principielle. Det, at man venter med Valget til 1935 og lader den første Valgperiode gælde i 6 Aar, vedrører ikke det principielle i selve Lovforslaget; disse Ændringer kan jeg tiltræde, og jeg vil anbefale, at man stemmer for Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger.

Den Forskrækkelse, det ærede Medlem Hr. Krag nu vil søge at rejse i Befolkningen overfor disse Valg, tror jeg ikke, det vil lykkes at opnaa noget Resultat af. Man er nu ude i Kommunerne saa fortrolig med den almindelige Valgret, at man vil finde det naturligt og rimeligt, at den i sin fulde Udstrækning kommer til at gælde ogsaa Valgene til Amdsraadene. Vi har direkte almindelig Valgret til Sogneraad og til